№ 2937
ᲬᲚᲘᲡ
30 ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲔᲠᲘ

ცნობის ფურცელი

№ 2937
ᲬᲚᲘᲡ
30 ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲔᲠᲘ

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲓᲦᲘᲗ: წელიწადში—6 მ. თვეში უდანაკლებოთ—50 კ. დეკემბერი—75 კ.; ნომერი—3 კ., დამატებითი—5 კ. ფასი განსაზღვრებისა წელიწადებრივ ხელშეკრულებით. მისეული ნომრები ადრინდელი წლებისა ფასით: ნომერი—3 კ., დამატებითი—5 კ. ხელის-მოწერა და დაბაჟების განსაზღვრებანი მითებული: «ცნობის ფურცლის» რედაქციის კორესპონდენციის განყოფილებაში. ᲐᲓᲠᲔᲡᲘ: ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲙᲝᲠᲔᲡᲞᲝᲜᲓᲔᲜᲪᲘᲘᲡ ᲒᲐᲜᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲐ. ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ: ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, ᲡᲐᲮᲚᲘ ᲛᲔᲜᲐᲜᲓᲠᲘᲡᲘᲡ. ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ: ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘ, ᲛᲔᲜᲐᲜᲓᲠᲘᲡᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, ᲡᲐᲮᲚᲘ ᲛᲔᲜᲐᲜᲓᲠᲘᲡᲘᲡ. ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘ: ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲙᲕᲘᲠᲐᲡ, ᲮᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲡ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲐᲡᲙᲔᲕᲔᲡ.

ᲧᲝᲕᲔᲚ-ᲓᲦᲘᲣᲠᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲐ
1896—1905

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲓᲐ ᲒᲐᲕᲠᲪᲔᲚᲔᲑᲘᲡ ᲬᲔᲡᲔᲑᲘ.—ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲐ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲬᲚᲘᲡ 1-ᲚᲘ ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲡ. ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲨᲔᲫᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲛᲔᲑᲠ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲘ ᲐᲠ ᲨᲔᲘᲫᲚᲔᲑᲐ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲘᲧᲝᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲜ ᲜᲐᲮᲔᲕᲠᲘᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲐᲛᲓᲔ. ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲬᲘᲜᲐᲡᲬᲐᲠ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲘ ᲐᲠ ᲨᲔᲫᲚᲔᲑᲐ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲘᲧᲝᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲜ ᲜᲐᲮᲔᲕᲠᲘᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲐᲛᲓᲔ.

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘ: ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲙᲕᲘᲠᲐᲡ, ᲮᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲡ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲐᲡᲙᲔᲕᲔᲡ.

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ ᲓᲐ ᲐᲓᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲐᲪᲘᲐ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ: ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘ, ᲛᲔᲜᲐᲜᲓᲠᲘᲡᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, ᲡᲐᲮᲚᲘ ᲛᲔᲜᲐᲜᲓᲠᲘᲡᲘᲡ.

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ: ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘ, ᲛᲔᲜᲐᲜᲓᲠᲘᲡᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, ᲡᲐᲮᲚᲘ ᲛᲔᲜᲐᲜᲓᲠᲘᲡᲘᲡ.

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘ: ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲙᲕᲘᲠᲐᲡ, ᲮᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲡ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲐᲡᲙᲔᲕᲔ

თვალის გაფაციცებით დაეძებენ ყოველ შემთხვევას, ყოველ საშუალებას, რაიმე საბუთი დაიბეჭონ ბელზე და ისეთის სისასტიკით დაცრონ შვილი მოქალაქეებს, რომლის მაგვარი მაგალითები ხელზართულ და გამხეცებულ იმპირიის ისტორიაშიც-კი ძნელად მოიძებნები. დიახ, ვიცით, რომ ხალხს თავისუფლების მტერნი ატრიალებენ და ატრიალებენ დღესაც ჩვენი ქვეყნის ბედ-იღბალს, და არა გვჯერა შვილობიანად ამოსუნთქვა შეიძლებოდეს, ვიდრე ის ჩინოსანი სახელმწიფო მოღუპნეი თავის ცხლად-დღე თანამდებობის მაღალ სავარძლებში ისხდებიან.

მკითხველს უჭვერნდეს არ ვთქვიროდეს მრავალი მაგალითით დასაბუთოს ზემოდ გამოთქმული აზრი, მაგრამ მაინც უნდოდ არ მივეჭნიოთ საჯარისდ ავლენშოთ ზოგიერთი მათგანი.

კავკასიის ნამეცხენეთა გრაფ ფორონცოვ-დაშკოვის 17 ოქტომბრის მანიფესტის შემდეგ კავკასიის მცხოვრები მიმპრათა მოწოდებით, რომელშიაც თავისუფალ კრებების შესახებ ამბობს: კრებები 17 ოქტომბრის მანიფესტით მართლოდენ უკიდურეს რევოლიუციონერებს-კი არ შეუძლიანთ გამბრძოლად, არამედ უველას, და ამიტომ ამიერიდან მე ვაკრძალავ ჩრუულებით ყოველგვარ კრებებს ქალაქებში. სწორედ განსხვავებული, «უმაღლესი» ციოლია საჭირო, რომ კრებათა თავისუფლების საყოველთაო პრინციპიდან ჭეშმარიტ კრებების სრული აკრძალვა დაბასკენ, მაგრამ ვისაც თავისუფლების მანიფესტი თავისუფლების წინააღმდეგ მსურს დაატრიალოს, იმას ლოციცია არ შეეშინება.

კავკასიის ნამესტნაკს სამი თანაშემწე ჰყავს, სამოქალაქო ნაწილის, სამხედრო ნაწილისა და პოლიციისა. 17 ოქტომბრამდე პოლიციაც რუსეთს სახელმწიფოში უმაღლესი უწესება იყო, რადგან მთლად სახელმწიფო წყობილება პოლიციური იყო; ამ მანიფესტის შემდეგ კი პოლიციას სამუდამოდ დაკარგა თავისი წინანდელი raison d'être. პირად თავისუფლების და ხელშეუხებლობის დაკანონების შემდეგ, პოლიცია სამსამართლო გამომძებნებრის ხელქვეითი და დამხმარე უწყება-და უნდა იყოს, არა მეტი, არც ნაკლები. ცხადია, კავკასიის პოლიციის უფროსს 3-ნ შირინკინს 17 ოქტომბრის მანიფესტით სრულიად მოესპო მომქმედების ასპარეზი, მაგრამ იგი მაინც მოღვაწეობს და ამასთან ისეთის ენერგიით, რომელიც სანიმუშოდ შეიძლება ჩითვალოთ.

17 ოქტომბრის მანიფესტით აღიარებული უფლებრივ წესწყობილების შეშოლები რუსეთში, ხოლო კავკასიის ადმინისტრაციის განკარგულებით 22 ოქტომბერს სამოქალაქო პონებრივი უფლებანიკ-კი რეალურად უარ ყოფილ და შეიძახეს იქნენ. ჯარმა და ჯანხეზებმა პატრონად დაუკიდებად, არა თუ ნებაყოფლობით, პირადის დაკეთებად დაიპირა· კერძო პირების სახლები, სათავრდ-ზანაური სკოლის სადგომი, პირველ გიმნაზიის სადგომი და ოქიოციის სახლი. რის ძალით, არა უფლებით? ნუ თუ თავისუფლება კავკასიის ადმინისტრაციის თვალში ჯარს და ჯანხეზებს ნებას აძლევს ასეთი იქნაყრი ნაციონალიზაციი მოახდინონ კერძო პონებისა.

მრავალი ამგვარი მაგალითი შეგვიძლიან მოვიყვანოთ იმ აზრის დასასაბუთებლად, რომ კავკასიის უმაღლეს მთავრობის ორგანიზაციია და შედგენილობა 17 ოქტომბრის მანიფესტის ცხოვრებაში გასატარებლად ძირიან-ფესვიანად უნდა შეიცვალოს, მაგრამ ამ ჟამად ცეკა ცნაო.

გურიის საქმეები დაინტერესებულთა სწორედ ამ მხრივ უნდა შეიხედონ საქმის და, თუ მართლა საქმის გაკეთება უნდათ, და არა მხოლოდ მხურვალე სიტყვების წარმოთქმა, ამის შესაფერად უნდა მოაყრიან თავისი მოქმედებანი.

ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲣᲠᲘ ᲒᲐᲙᲛᲚᲐ ᲗᲐᲕᲘᲡᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲠᲣᲡᲔᲗᲨᲘ

(პალიტიური ქრონიკა)

წერილი მესამეთი

დიდი, ძალიან დიდი ხანია, რაც რუსეთში დაიწყო ბრძოლა ხალხის განთავისუფლებისთვის. ან სალამ ასი წელიწადი შესრულდება მას შემდეგ, რაც ამ ბრძოლის პირველნი მსხვერპლნი დაიღუპნენ. ისტორია შეგვეძენს ბრძოლისა იწყება ცნობილ დეკაბრისტების ამ ერგულ შეილებით 121-ის პროცესის დროდან.

1815 წელიდან, დიდ ნაპოლეონის ომების შემდეგ, საზღვარ გარეთიდან დაბრუნდა ახალ აზრებით გამსჭვალული და გატაცებული რამდენიმე ცმაწვილი ევროპის ცხოვრებით. ამათ გაიცნეს გერმანიაში სიიღუმლო პოლიტიკური საზოგადოებანი და განიზრახეს რუსეთშიც ასეთ სიიღუმლო საზოგადოებათა დაარსება. პირველ პოლიტიკურ საზოგადოებას დაარსების ინიციატორები იყვნენ სამხედრო კაცები, პოლკოვნიკები ალექსანდრე მურავიოვი და თვ. ტრუბეცკოი. ამათ 1816 წელს დაარსეს «სამრთის ნამდვილ და ერთგულ შვილთა კავშირი». აზრად ამ კავშირს სახელმწიფოში დაწესებისუფებათა ცვლილება ჰქონდა. ნოემბერიის გვიანით 1820 წელს კავშირის რესპუბლიკური აზრებში უპირატესობა მოიპოვეს საკონსტიტუციო მონარქიულ აზრებზე.

მალე დაარსდა სიიღუმლო საზოგადოების სამი განყოფილება: ჩრდილოეთის საზოგადოება, სამხრეთის საზოგადოება და საზოგადოება შეერთებული სლავიანებისა. თუმცა საზოგადოებების დაარსებიდან 1825 წლამდეც ხე იქნა ცხრა წლის განმავლობაში, პოლიტიური პროგრამა არ ერთხელ შეცვლილა და თვით საზოგადოების მოქმედებაც მხოლოდ კულტურული მუშაობით განისაზღვრებოდა, მაგრამ მაინც, მხნე და რწმენით გატაცებული ხელმძღვანელნი მეოხებით, პოლიტიური პროგრამა არა ერთხელ შეცვლილა და თვით საზოგადოების მოქმედებაც მხოლოდ კულტურული მუშაობით განისაზღვრებოდა, მაგრამ მაინც, მხნე და რწმენით გატაცებული ხელმძღვანელნი მეოხებით, პოლიტიური პროგრამა ორგანიზაციის საკონსტიტუციო რეფორმების მოხდენი იყო.

როგორც საზოგადო ისტორია რუსეთისა, ეს პოლიტიური მოძრაობის ისტორია ბევრ უცნაურ რამეს შეიცავს. გასოცარია ის გარემოება, რომ რუსეთის შეგნებულ მოძრაობის პირველი მერცხლები, პირველნი მებრძოლნი მოქალაქობრივ თავისუფლებისთვის იყვნენ, თითო ოროლა გამდა, სამხედრო კაცები, გენერლები დაწუვებული პრაპორშიკებდე. პასუხის გებაში, დეკაბრისტების პროცესის დროს, მიეცემულ იქნენ სულ 121 კაცი. ამათგან არა სამხედრო კაცი მხოლოდ ექვსი იყო: ლიტერატური, პუშჩინი, გორსკი, ტურგენევი, ერასმო კუსტუკი (სენატის პროკურორის) და ლენტოვსკი.

უწილოეს სამართლოს ვადაწყვეტილებით, ამ პირველ მებრძოლთ ილიაკით შეიდეგი სასჯელი: ხუთ კაცს (პოლკოვნიკ პეხუტლ —რუსეთს პროკვლის ატრაკს, პოდპორუჩიკს რილეევს, პოდპოლკ. სერ. მურავიოვ-აპოსტოლოს, პოდპორ. ბესტუჟევ-რიუმინს და პორუჩიკ ყახოვსკის), ორ გორც მოძრაობის მეთაურთ, სიკვდილითად დასჯა სასჯელი: ხუთ კაცს (პოლკოვნიკ პეხუტლ, 31 კაცს—სიკვდილი თავის მოკვეთით, 17 კაცს—სამუდამო კატორგა, 18 კაცს —სამუდამოდ გამწესებრ დასახლება, 9 კაც სალღეთად დაწესება. შემდეგში ბევრს შეუმსუბუქეს სასჯელი, ეს იგი: ვისაც სამუდამო კატორგა ჰქონდა, 20 წლით შეუცვალეს და სხვა.

რაც შეეხება ზემოხსენებულ ხუთ მეთაურს, ამათ ბედის გადაწყვეტა დაეკისრა სისტოის სამართლოს სასამართლოს. ამ სამართლოს ხუთ კაცს ასე უწოდებდა ნიკოლოზ I სასჯელით: ნაკუწ-ნაკუწად დაფლეთის ნაცვლად ჩამოხრჩობა მიესჯა.

ასე მიეგება რუსის მთავრობა პირველ პოლიტიკურ მებრძოლებს და პიონერებს...

ᲓᲐᲡᲘᲜ ᲓᲐᲐᲠᲮᲕᲘᲡ

(სინ ოტეტატიდან)

17 ოქტომბრის მანიფესტმა, რასაკვირველია, სიხარული კაცთაგან და წყვეთში, რომელიც ეკისრებულ ამირძალეს და აბრძვან რესიათ ცხოვრებისათვის, ბრძოლა გათვეთებულად ან მაუწყვათ, დროებით შეწყვეტა და მოუწყვათ, ზოგიერთ ადგილებში შეშფოთება გამოიწვია და ეჭვნიც. ეჭვიანობა ადამიანის ბუნებაში არ ჩნდება—ისინი შეიძლება დღესასწაულობენ კაცობრიობის გასწავლების და ეს ბუნებრივად

დეც საკრებულოს განაგარიშო მოქმედება. 19 ოქტომბერს უნდა დაიფიცებინათ და დროგით დაეთხოვათ, მაგრამ გამოძახებისას არავინ გამოდა. ყველამ ერთხმად სთხოვეს სარეგისტრაციო ბიულეთნი მათი სთხოვნით. თითქმის ორი საათი იქნებოდა, ფიცსა და ხელის განაცხადს, მხილოდ მაშინ დავიფიცეთო, თუ სხეობენ-ეი არა, თელავში მოგვაფიცეთ. ვინებთ სამხედრო ბეგარას, უცხო ქვეყანაში ვიხოცებით და ოჯახსაც ვაცილებთო და ხელშეწყობაც, ამასთან თუ 4 წლის მანერ 2 წელიწადი იქნება სამსახეთით. ნუთუ წინააღმდეგობის გაწევა არ გვინდა,—განაგრძობს ახალგაზრდებსა,—მაგრამ ეხლოვე ვიტყვით ვიცხადებთ, ჩვენ სხეობამ ვერ დაიფიცებინოო. ესენი სოფლებში დაითხოვეს ქორე დღეს თელავის ქეშმა მხრიდან იყენენ მოწვეულნი. ესენიც გამოცხადნენ. პირველ დღეს სიტი შეიძლებაც, მეორე დღეს კიდევ უნდა ამოეღოთ, მაგრამ დარაზმი არავინ შესულა. ყველანი პალიასკენ გაემართნენ „ურა“-ს და „არა გვინდას“ ძახილით. ეწახათ როგორ გათავდება საქმე.

♦ სამშაბათს, 1 ნოემბერს, ნაძალადევში, დილის 11 საათზე, გაიმართება ტფილისის მაზრაგზეკითი, მოსწავლეთა და მშობელთა **მიტინგი** სწავლის აღკვეთის თუ დაწუვების შესახებ მომაპარაკებლად.

♦ ვაფიცულების დროს **ქრამვის მთ-სამსახურეებმა** მოითხოვები წარუდგინეს დირექტორს 8 სათის სამუშაო დღის შემოღებისა და სხვათა შესახებ. დირექტორმა ხელი მოაწერეს დააკმაყოფილა; ხოლო რაც შეეხება 8 სათის სამუშაო დროს დირექტორმა განაცხადა, საჭიროა ამის შესახებ ქალაქის გამგეობას მოაყოლაპარაკოთო.

♦ ტფ. ქალაქის მცხოვრებთაგან წელს **ეკნენის ამოსაღებად** გაწვეული იყო 656 კაცი. ჯარში უნდა ჩაერიცხათ 250 კაცი, მაგრამ ცოტანი გამოცხადნენ, ჩარიცხეს მხოლოდ 130 ახალგაზრდა. ზემოდ აღნიშნული რიცხვი შეიცავენი იქნება 1 და 2 ხარისხის შეღებათითანაგენ.

♦ 12 ოქტომბერს 1905 წელს **„დაშნაკცუთიუნის პარტიამ“** პროკლამაცია გამოსცა მოქალაქეთა მიმართ, რომელშიაც აცხადებს, რომ ბაქოს გუბერნატორის თავ. ნაკაშიძის მოკვლის გამო ის ხუთი ბრალდებული, რომელთაც სამხედრო სასამართლომ სიკვდილით დასჯა გადაუწყვიტა, უდანაშაულონი არიანო; რომ ეს „ღვენილი“ ჩაიდნესო ჩვენს ამხანაგებს, რომელნიც თავისუფლად და შიშს გარეშე იმყოფებიანო. ამიტომ „პარტია“ თხოულობს, რომ სახზადიდამან ხმა აღიძიოს და მოითხოვოს უდანაშაულოდ ბრალდებულთა გამართლება, რათა უმანკონი არ დაისაჯნენ სიკვდილითაო.

♦ ქართველთა ერთ წრეს აზრად აქვს დაარსოს ტფილისში **ქართული პოლიტიკური კლუბი.**

♦ ეხლა ირკვევა, რომ **22 ოქტომბრის ალეების დროს** გაუქარქვიათ არაერთ გაუშვიათ, თვით პატარა გიმნაზიელებისთვისაც-კი წოლთშეეხინათ ორორი და სამ-სამი მანეთი. გაძარცვეს „პურ-ღვინო“, იმის წონ ხილის ზალხია, მუხრანის ნაპრები, სხვა სადგოების და მალიზიები, ბევრი ცხრილი კიდევ მხილოდ ფულით გადაიხადა სიკვდილის—თავი გამოისყიდა. სხვათა შორის „ყურიას“ რეიდმარის ბ-ნ გოგიჩაიშვილს წაართვეს ოქროს საათი და 95 მანეთი.

♦ მთელი პირველი გიმნაზია, რომელიც 22 ოქტომბერს **ჯარმა და ხელიგანებმა აიკლეს**, ფიზიკურ კაბინეტსა და ნივთიერსაცავს გარდა, ტფილისის პოლის დაეთმო ის ნივთები, რაც გიმნაზიაში ინახებოდა: ბავშვების საკვლები, ტანსაცმელი და სხვა, სულ ერთიან დაიტაცეს თურმე.

♦ მიწის მზომელმა ანდრონმა გუშაწინ პოლიციის უფროსს ეკა. შირინჯის აცრაზა **თავის გაბრაცვის ამბავი 22 ოქტომბერს.** ანდრონი კიევიდან ჩამოსული და ჩამობრუნა „მოჯრანას“ სასტუმროში, სადაც ჰქონია 180 ფუთამდე ნივთი, 9000 მანეთისა. ყველა ეს ნივთები, როგორც თვითონ სწერს, 20 წლის განმავლობაში **დ**ღის შრომით მოუპოვებია. ანდრონსი სთხოვს, მთავრობამ უზრუნ ეს ზარალი.

♦ 15 ოქტომბერს სასტუმრო „სეტტის“ მახლობლად ვილაშიე **მოჰკლა უცნობ ზედამხედველი ზხორილოკი.ი.** როგორც ეწერილი, ჯანხებემა სროლა ასტეხეს მაგრამ მოკლული ვერავინ მოუკლეთ. ზხორილოკის ცოლ-შვილი ზედელისაში ბრალს სდებენ ოზურგეთის მცხოვრებს პანტელეიშვილს. ამ საქმეს კაყკასიის სამხედრო სასამართლო განიხილავს 2 ნოემბერს.

♦ ტფ. გენერალ-გუბერნატორმა ნება დართა ქალაქის საბჭოს გამართოს კრება. კრება არ უნდა გაიმართოს კერა-ობენ დღეებში. **პირველი კრება მოხდება** ხვალ, 31 ოქტომბერს, ნაშუადღეზე 2 საათზედ და განიხილოს შემდეგ საგნებს: მოსსენება საბჭოს სხდომის განგრძობის შესახებ; მოსსენება ქალაქის მოურავის მოადგილისა 17 ოქტომბრის მანიფესტის გამო და სხვა.

♦ ხათვის ნამუსტნის, **მოსპოს ელეგა-ხოცვა გურიაში** და ნება მისცეს ბათუმის მცხოვრებთა ნიადაგ მშორნელ კაცებს მოელთანაკრებენ გურულების შეიდლიანობის ჩამოსაგებლად.

♦ მუხიანის სადგურზედ გაფიცების დროს 23—26 ოქტომბერს **გაუძარცვიათ 13 დეტექტივი ვაგონი.**

♦ ამიერ-კავკასიის რკინის გზის უფროსი, **ინენერი ივანოვიჩი** 28 ოქტომბერს ბეტერბურგს წავიდა. იმის თანამდებობის ასრულება დაევალა ინენერ ნაბანაძის. ჩვენ გვწერიან, ივანოვიჩი აღარ დაბრუნდებაო.

♦ როგორც გავიგეთ, იმ ჯარს, რომელიც ტფილისის სიმპონიურ-ში, სხეიგან ვერ გადაუყვანენ. განკეთების ფოტოგრაფიაზე და „ტფ. ლისტოკის“ რედაქციიდან **ჯარი უკვე გამოიყვანეს.**

♦ ჩვენს კაზმაში ადანშუდი ყოფილა, ვითომ ვერავინ გუშინრამდის 50 მან. დაჯარიმებინოს ქალის მოურავის მოადგილე ზხორილოკი ოთხთან ერთად ციხეში ჩააგდებინა. ეს ამბავი შეგიძლიათ შეეკითხოთ.

მატარებლის აჯანყება ქარაწყალთან

(ვეფხვთა ხაყვერაციის ცნობები)

ქრონიკორის ცნობებით დაიწყო 26 ოქტომბერს სალამით შეციხოვნენ ბატალიონში, სადაც ორშოცი სალდათი დაატუსტუნეს. რიდესაც განიზრახეს ამ დატუსტებულთა გაგზავნა ფორტებში, ბაკანზე შეკრებილმა მატროსებმა და მეშვებმა ეს ამ მისკენ გაეგზავნეთ და ყველანი ბანაობიისუფლეს. შეკრებილთა რამდენჯერმე დაშორებას თოფები და მოჰკლეს რამდენიმე კაცი.

ეს ამბავი ხელიდ მოეცო ქალაქს და ხალხის ექვსმა შეკრებილმა მატროსებმა გადწყვიტეს ადგილ-ადგილ საკრებულო. ოფიცრები დაიმალნენ უკან კარებიდან. საკრებულოს განადგურების შემდეგ, მატროსები ღიდრიგნენ მალიზიებსა და ღვინის სავაჭროებს, სალამოს, ახე 10 საათზე გამოაწვიეს მებრძოლი რიტები, რომელთაც წრე შეიმოვლეს მეამბოხენი და ტყვია დაუშინეს. მეამბოხენი დაიშალნენ, მაგრამ ხელახლა შეიკრიბნენ. მებრძოლი რიტები აღარა სწინდა. ქალაქს აკლება დაეწყეს. მოწინააღმდეგეთ ხხოკედნენ, ცეცხლის მქრობელი არ უშვებდნენ ცეცხლ წაკიდებულ შენობასთან. გადასწყეს მთელი უბენი ის ქუჩები.

აჯანყებენ 12 ეკიპაჟის მატროსები, მენთქენი და არტილერისტები. დანარჩენ 8 ეკიპაჟს თქვეს არიელობაში არ მიიღონ პირადაპირი მონაწილეობა, მაგრამ არც ხელი შეუშლიათ მეამბოხეთათვის. აჯანყებულთა რიცხვი 14 ათას კაცს აღემატება. მთელი გარნიზონი კრონშტადტისა 22 ათას კაცს შეადგენს. მეტეორებმა არ შეწყვეტილა. ყირიმი სადგომებს ხელს არ ახლებენ. მებრძოლებები ფორტებს ფფრენენ თავს, რომელიც მეამბოხე ჯარის ხელში არ გადასულა. მოამბეშეებულთან გამოგზავნილი ტრიგენი 4 ეკ.ყირიმი არ გადდუშვეს ნახიჩზე, მაგრამ სალამოთა მოაბრუნეს ფორტებიდან მთი გადმოყვანა; გადმოიყვანეს ოფიცეს და არტილერის ქვეითი ჯარი, 16 ტყვიის მტყორცნელი ლაქსნანტენ-ნეფსკის ტყვიის მტყორცნელთა რიტისა. მოიყვა აგრეთვე ჯავშნიანი „ამპერატორი ალექსანდრე II“. სანაღმო ტრანსპორტი „ეოლა“ ან რამდენიმე ნაღმოსანი. ღანარჩენი ჯარი ხელ მთა დილით. ცნობა არის ეითომც კაპიტან ცისეს შეეკრიბოს მატროსები და სიტყვით მიემართოს მათთვის, რის შემდეგაც თოსი მატროსი გამოსულა და უცისრნა აჯანყებულთა დაწყნარება.

მთელი იონნე ქრონშტადტელი დიმე გიპარა ქრონშტადტიდან.

27 ოქტომბერს დიმე ძლიერი პირის-პირი სროლა ყოფილა ბულვარზე, რომელის მახლობლადაც გემების შისადგომი აღგილია. ჯარი ყველას ეცოლება, ვინც ბულვარზე გამოჩნდებოდა, რათა ეძით დიღეც გემების სადგომი აღგილი ცეცხლის წაკიდებისაგან. ღიდ დილით პეტერბურგიდან მოვიდნენ ჯენერალები და პრეობრაჟენსკი პოლკები. ყველა ქუჩები ჯარის ხელშია. ქვემხრივ ქარები ჩაცეტილ ფლოტის ჯარებს ხალხი ეშინიათ. მალიზიები და სავაჭროები მარტო ხელოვნებაზე ღიაა. ჯარი ყველას ეშინია, ვინც ქუჩა

ლონდონი. „ბედ-ბედ-კუნდი“-ი ალბათ წავა, რომ ბიუროკრატია სამუშაო მანქანაა რუსეთის სახელმწიფოსი. ამ ბიუროკრატიულ მანქანის წყვრაში თანდათან უნდა აქციან ტელეგრაფის ბიუროკრატიული ეშელონები. თავდაპირველად უნდა დაითხოვოს ისინი, ვისაც დანაშაული მოუძღვის, მაგრამ არ შეიძლება ერთბაშად გადაეკვეთ რამდენიმე ასი მოსწავლე. თუ ვიტესის კომპანიები თანდათან დაკვეთების ბიუროკრატიას უვლიდნენ, ეს შეიძლებოდა ამ ბიუროკრატიის ელექტრიკებს, ამ შემთხვევაში მას კარგში შეიძლება რუსის სახელმწიფოს ელექტრიკი.

ვაჯანი. გუფეც ჯერც არ შეწყვეტილა. მუსტაფეც არ უთმიან შუშას. ცხრეთები არ გამდგან.

ესპერანტები, 26 ოქტომბერი. ერთ ვატეს წერილი მიჰქონ სადღაც მოციქულ ბაღში. ამ წერილში ის ოსნეკრძნის ვიტეს ქმედებებზე მოსჩივრობს იმპერიულ რეფორმებს, მაგრამ უცის ამბის სახელმწიფო კრებისათის ადგილზე, რაც ეს ცნობები სახოგადოებას მოწევის შანს აქცევნებდა შეიტყობოდა, თურმე მოსწავლეების მიადგნენ სხვა სხვა სახოგადოებათ ჯეუფების წარმოდგენენ, ქალაქების და ერობების, მაკედონიდ, რომელნიც წასულან შუაისების მოსწავლენი სავსით მოქმედების პროგრამის ესმოუწყვანდნ. ახლა ეგ გამოირკვა, რომ შეკრებებით შეიძლებება სახოგადო საქმეების ან გადეწიან ბარემოს, რომელნიც მეშრომელის ჯეუფნან. ამის გამო შემდეგი ბრძანი იქნება, რომ ის არ შეუწყნ ძალ ბეუთნოს სახელმწიფო სექმეების განეროკვრას. ეს ბრძანი დაიწერა ნოემბრის 1-ს, მაგრამ ის ჯერ-ჯერობით ფოსტაში არ ჩაგზავნილა. ამ ბრძანის ავტორი ვიტეს ნაცვლად ვიღაც ბარონი ვინმე ფონ-ტორნაუ ყოფ